

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (siedma komora)

z 9. septembra 2021 (*)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Dane – článok 63 ZFEÚ – Voľný pohyb kapitálu – Daň z príjmu – Dividendy spojené s kótovanými akciami – Daňové úľavy vyhradené dividendám spojeným s akciami kótovanými na vnútroštátnom trhu s cennými papiermi – Rozdielne zaobchádzanie – Kritérium objektívnej diferenciacie – Obmedzenie – článok 65 ZFEÚ – Objektívna porovnateľnosť situácií – Odôvodnenie – Cieľ istoty ekonomickej povahy“

Vo veci C-449/20,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Supremo Tribunal Administrativo (Najvyšší správny súd, Portugalsko) z 22. septembra 2020 a doručený Súdnemu dvoru v ten istý deň, ktorý súvisí s konaním:

Real Vida Seguros SA

proti

Autoridade Tributária e Aduaneira,

SÚDNY DVOR (siedma komora),

v zložení: predseda siedmej komory A. Kumin (spravodajca), sudcovia P. G. Xuereb a I. Ziemele,

generálny advokát: G. Pitruzzella,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Real Vida Seguros SA, v zastúpení: C. Ramos Pereira, advogado,
- portugalská vláda, v zastúpení: L. Inez Fernandes, S. Jaulino, H. Magno a P. Barros da Costa, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: W. Roels a I. Melo Sampaio, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článkov 63 a 65 ZFEÚ.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Real Vida Seguros SA a Autoridade Tributária e Aduaneira (Daňový a colný úrad, Portugalsko, ďalej len „daňová správa“) vo veci čiastočnej odpovedateľnosti dividend spojených s kótovanými akciami na účely určenia základu dane z príjmu.

Právny rámec

3 Podľa článku 2 ods. 1 Estatuto dos Benefícios Fiscais (zákon o daňových úľavách) (*Diário da República I*, séria I/A, č. 149 z 1. júla 1989) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „EBF“):

„Za daňové úľavy sa považujú opatrenia výnimočnej povahy, ktoré sa prijímajú na ochranu verejných záujmov nedaňovej povahy, ktoré sú významnejšie než verejné záujmy samotného zdanenia, ktorých dosiahnutiu bránia.“

4 Článok 31 EBF stanovoval:

„Na účely dane z príjmu fyzických osôb a dane z príjmu právnických osôb sa započíta len 50 % dividend plynúcich z kótovaných akcií.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

5 V priebehu rokov 1999 a 2000 získala spoločnosť Real Vida Seguros so sídlom v Porte (Portugalsko) dividendy spojené s kótovanými akciami tak na portugalskom trhu s cennými papiermi, ako aj na zahraničných trhoch s cennými papiermi. Na základe článku 31 EBF v rámci určenia základu dane z príjmu za tieto zdaňovacie obdobia odpovedala táto spoločnosť 50 % týchto dividend od jej celkového čistého výsledku hospodárenia.

6 Po daňovej kontrole týkajúcej sa uvedených zdaňovacích období príslušný orgán vykonal opravy základu dane vo výške 10 778,46 eura za daňový výsledok za zdaňovacie obdobie 1999 a 13 406,62 eura za zdaňovacie obdobie 2000, pričom ich odôvodnil takto:

„Vykonaná analýza výpočtového základu príjmov, na ktoré sa vzťahuje odpoveď stanovený pre kótované akcie podľa článku 31 EBF, umožňuje konštatovať, že daňový subjekt započítal hrubé dividendy získané z kótovaných akcií na portugalskom trhu s cennými papiermi a na zahraničných trhoch s cennými papiermi.“

Vzhľadom na pojem ‚daňová úľava‘ a vzhľadom na to, že dotknutá výhoda bola vytvorená s cieľom dynamizovať vnútroštátny trh s cennými papiermi, však mali byť zohľadnené len dividendy pochádzajúce z kótovaných akcií na tomto trhu s cennými papiermi ...“

7 Daňové výmery vykonané v nadväznosti na túto daňovú kontrolu neúspešne napadla Real Vida Seguros podaním správnej žaloby a následne opravným prostriedkom podaným na súd. Táto spoločnosť preto podala odvolanie na Supremo Tribunal Administrativo (Najvyšší správny súd, Portugalsko), ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.

8 Na podporu svojho odvolania Real Vida Seguros tvrdí, že prvostupňový súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že odpôčítateľnosť stanovená v článku 31 EBF sa uplatňuje len na dividendy spojené s kótovanými akciami na portugalskom trhu s cennými papiermi s výnimkou dividend spojených s kótovanými akciami na zahraničných trhoch s cennými papiermi. Okrem skutočnosti, že tento článok neodkazuje na pôvod dividend, by totiž každé rozlišovanie v tomto zmysle bolo v rozpore s právom Únie, keďže takéto uplatnenie tejto daňovej úľavy je v rozpore s voľným pohybom kapitálu.

9 Vnútroštátny súd spresňuje, že výklad daňovej úľavy stanovenej v článku 31 EBF, podľa ktorého sa táto úľava uplatňuje len na dividendy spojené s kótovanými akciami na vnútroštátnom trhu s cennými papiermi, sa zakladá na skutočnosti, že cieľom tohto článku bolo dynamizovať alebo rozvíjať trh s cennými papiermi. Existuje teda relevantný verejný záujem v zmysle článku 2 ods. 1 EBF, ktorý sa považuje za nadradený cieľu sledovanému samotnou daňou.

10 Keďže však Supremo Tribunal Administrativo (Najvyšší správny súd) mal pochybnosti o zlučiteľnosti tohto výkladu s voľným pohybom kapitálu, rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Je skutočnosť, že podľa článkov 31 a 2 [EBF] možno na účely dane z príjmu právnických osôb vyrubenej navrhovateľa za roky 1999 a 2000 odpôčítať 50 % dividend získaných na vnútroštátnych (portugalských) trhoch s cennými papiermi, pričom z tohto odpôčtu sú vyčaté dividendy získané na trhoch s cennými papiermi ostatných členských štátov, porušením voľného pohybu kapitálu stanoveného v článku 63 a nasl. ZFEÚ?“

O prejudiciálnej otázke

11 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa články 63 a 65 ZFEÚ majú vykladať v tom zmysle, že bránia daňovej praxi členského štátu, podľa ktorej na účely určenia základu dane z príjmu daňovníka dividendy spojené s kótovanými akciami na trhu s cennými papiermi tohto členského štátu zohľadňujú len 50 % ich sumy, zatiaľ čo dividendy spojené s kótovanými akciami na trhu s cennými papiermi ostatných členských štátov sa zohľadňujú v celej výške.

12 Na úvod treba uviesť, že podľa vysvetlení poskytnutých vnútroštátnym súdom za zdaňovacie obdobia 1999 a 2000 článok 31 EBF stanovoval zohľadnenie získaných dividend vo výške 50 % a vzhľadom na cieľ sledovaný týmto článkom sa uplatňoval len na dividendy získané z dôvodu kótovaných akcií na portugalskom trhu s cennými papiermi. Na jednej strane z písomných pripomienok portugalskej vlády vyplýva, že podľa uvedeného článku, ktorý bol zavedený v roku 1989 a zrušený v roku 2008, tieto dividendy mohli byť, pokiaľ ide o zdaňovacie obdobie 2000, odpôčítané od základu dane z príjmu nie za 50 %, ale za 60 % ich sumy. Na druhej strane Real Vida Seguros spochybňuje výklad článku 31 EBF, ktorý podal tak prvostupňový súd, ako aj vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, podľa ktorého sa tento článok uplatní len v prípade dividend získaných z kótovaných akcií na portugalskom trhu s cennými papiermi, keďže takéto podmienka z jeho znenia nevyplýva.

13 V tejto súvislosti treba poznamenať, že v konaní podľa článku 267 ZFEÚ založenom na jasnej deľbe právomocí medzi vnútroštátnymi súdmi a Súdnym dvorom, jedine vnútroštátnemu súdu prináleží zistiť a posúdiť skutkové okolnosti veci samej, ako aj určiť presný rozsah vnútroštátnych zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení (rozsudok z 3. októbra 2019, Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale, C-632/18, EU:C:2019:833, bod 48 a citovaná judikatúra). Súdny dvor je oprávnený vysloviť sa len k výkladu alebo platnosti práva Únie so zreteľom na skutkové a právne okolnosti, ako ich podal vnútroštátny súd (rozsudok zo 17.

decembra 2020, Onofrei, C-218/19, EU:C:2020:1034, bod 18 a citovaná judikatúra), pričom nemá možnosť spochybniť ani overiť ich správnosť (pozri v tomto zmysle rozsudky z 15. septembra 2011, Gueye a Salmerón Sánchez, C-483/09 a C-1/10, EU:C:2011:583, bod 42, a z 21. júna 2016, New Valmar, C-15/15, EU:C:2016:464, bod 25, ako aj citovanú judikatúru).

14 Na položenú otázku preto treba odpovedať na základe predpokladov, ktoré vyplývajú z rozhodnutia vnútroštátneho súdu.

15 Medzi opatrenia zakázané článkom 63 ods. 1 ZFEÚ ako obmedzenia pohybu kapitálu patria opatrenia, ktoré sú spôsobilé odradiť nerezidentov od investovania v členskom štáte alebo odradiť rezidentov tohto členského štátu od investovania v iných členských štátoch (rozsudok z 30. apríla 2020, Société Générale, C-565/18, EU:C:2020:318, bod 22 a citovaná judikatúra).

16 Konkrétne rozdiel v zaobchádzaní, ak vedie k menej výhodnému zaobchádzaniu s príjmami rezidenta členského štátu, ktoré pochádzajú z iného členského štátu, v porovnaní so zaobchádzaním s príjmami, ktoré pochádzajú z prvého členského štátu, môže odradiť takého rezidenta od investícií jeho kapitálu v inom členskom štáte [rozsudok z 29. apríla 2021, Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö (Príjmy vyplácané PKIPCP), C-480/19, EU:C:2021:334, bod 27 a citovaná judikatúra].

17 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že podľa článku 31 EBF, tak ako ho uplatňuje daňová správa, príjemca dividend spojených s kótovanými akciami mohol na účely určenia základu dane z príjmu čiastočne odpočítať tieto dividendy pod podmienkou, že akcie generujúce uvedené dividendy sú kótované na portugalskom trhu s cennými papiermi.

18 Portugalská vláda popiera existenciu obmedzenia voľného pohybu kapitálu, pričom tvrdí, že počas obdobia uplatniteľnosti článku 31 EBF bol prístup na portugalský trh s cennými papiermi otvorený všetkým fyzickým alebo právnickým osobám z ktoréhokoľvek členského štátu alebo tretieho štátu, pričom akcie spoločností tak portugalských, ako aj zahraničných mohli byť kótované na tomto trhu s cennými papiermi.

19 V tejto súvislosti treba uviesť, že je pravda, že vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej, tak ako ju uplatnila daňová správa, nerozlišovala medzi dividendami vyplácanými spoločnosťami rezidentmi na jednej strane a dividendami vyplácanými spoločnosťami nerezidentmi na druhej strane, keďže podmienka, ktorej podliehal čiastočný odpočet, sa uplatňovala bez rozdielu na tieto dva druhy dividend.

20 Z judikatúry Súdneho dvora však vyplýva, že vnútroštátna právna úprava, ktorá sa uplatňuje bez rozdielu na spoločnosti rezidentov a na spoločnosti nerezidentov, môže predstavovať obmedzenie voľného pohybu kapitálu, keďže aj rozlišovanie založené na objektívnom kritériu môže v skutočnosti znevýhodňovať cezhraničné situácie (rozsudok z 30. januára 2020, Köln-Aktienfonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, bod 55 a citovaná judikatúra).

21 Tak je to v prípade, keď vnútroštátna právna úprava vyhradzuje uplatnenie daňovej výhody pre situácie, ktoré sú vzhľadom na svoju povahu alebo fakticky typické pre domáci trh, takže iba spoločnosti rezidenti môžu splniť túto podmienku, zatiaľ čo spoločnosti nerezidenti ju vo všeobecnosti nespĺňajú (rozsudok z 30. januára 2020, Köln-Aktienfonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, bod 56 a citovaná judikatúra).

22 Treba však konštatovať, že prax, podľa ktorej je výhodné daňové zaobchádzanie s dividendami podmienené tým, že akcie vytvárajúce tieto dividendy sú kótované na vnútroštátnom trhu s cennými papiermi, vedie na základe samotnej povahy tejto podmienky k zvýhodneniu investícií do spoločností rezidentov, a teda k znevýhodneniu investícií do spoločností nerezidentov.

23 Na jednej strane je totiž potrebné uviesť, že spoločnosti, ktoré sú predmetom vstupu na burzu a ktorých akcie sú takto kótované na regulovanom trhu, sú vo všeobecnosti kótované na ich vnútroštátnom trhu s cennými papiermi. Na druhej strane, hoci spoločnosti môžu svoje akcie nechať prijať na obchodovanie súčasne na zahraničnom trhu s cennými papiermi a na vnútroštátnom trhu prostredníctvom medzinárodného multilistingu, podiel spoločností nerezidentov kótovaných na danom trhu s cennými papiermi je vo všeobecnosti podstatne nižší ako podiel spoločností rezidentov.

24 Toto konštatovanie sa napokon v celom rozsahu uplatňuje na portugalský trh s cennými papiermi, keďže, ako vyplýva z písomných pripomienok Komisie, počet spoločností nerezidentov, ktorých akcie sú kótované na tomto trhu s cennými papiermi, je zanedbateľný v porovnaní s počtom spoločností rezidentov a nič nenasvedčuje tomu, že by táto situácia bola odlišná počas obdobia uplatňovania daňovej úpravy stanovenej vnútroštátnou právnou úpravou, o ktorú ide vo veci samej.

25 Preto treba konštatovať, že daňová prax, podľa ktorej príjemca dividend spojených s kótovanými akciami mohol na účely určenia základu dane z príjmu čiastočne odpočítať tieto dividendy, avšak pod podmienkou, že akcie generujúce uvedené dividendy sú kótované na portugalskom trhu s cennými papiermi, mohla odradiť osoby oprávnené na daňovú úpravu stanovenú v článku 31 EBF od investovania do spoločností nerezidentov, a teda predstavuje obmedzenie voľného pohybu kapitálu, ktoré je v zásade zakázané článkom 63 ZFEÚ.

26 Vzhľadom na túto skutočnosť a ako zdôrazňuje portugalská vláda, podľa článku 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ nie sú článkom 63 ZFEÚ dotknuté práva členských štátov uplatňovať príslušné ustanovenia ich daňových zákonov, ktoré rozlišujú daňových poplatníkov podľa miesta bydliska alebo podľa miesta, kde investovali kapitál.

27 Toto ustanovenie musí byť ako výnimka zo základnej zásady voľného pohybu kapitálu vykladané reštriktívne. Nemožno ho preto vykladať v tom zmysle, že akákoľvek daňová právna úprava rozlišujúca medzi daňovníkmi v závislosti od miesta, kde majú bydlisko, alebo od členského štátu, v ktorom investujú svoj kapitál, je automaticky zlužiteľná so Zmluvou o FEÚ. Výnimka upravená v článku 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ je totiž obmedzená článkom 65 ods. 3 ZFEÚ, ktorý stanovuje, že vnútroštátne ustanovenia uvedené v odseku 1 tohto článku „nesmú byť prostriedkom pre svojvoľnú diskrimináciu alebo skryté obmedzovanie voľného pohybu kapitálu a platieb vymedzených v článku 63 [ZFEÚ]“ [rozsudok z 29. apríla 2021, Veronsaajien oikeudenvallvontayksikkö (Príjmy vyplácané PKIPCP), C-480/19, EU:C:2021:334, bod 29 a citovaná judikatúra].

28 Súdny dvor tiež rozhodol, že treba rozlišovať medzi rozdielnym zaobchádzaním, ktoré je podľa článku 65 ods. 1 písm. a) ZFEÚ prípustné, a diskrimináciou, ktorú zakazuje článok 65 ods. 3 ZFEÚ. Na to, aby sa mohla vnútroštátna daňová právna úprava považovať za zlužiteľnú s ustanoveniami Zmluvy týkajúcimi sa voľného pohybu kapitálu, je potrebné, aby sa rozdiel v zaobchádzaní týkal situácií, ktoré nie sú objektívne porovnateľné, alebo aby bol odôvodnený naliehavým dôvodom všeobecného záujmu [rozsudok z 29. apríla 2021, Veronsaajien oikeudenvallvontayksikkö (Príjmy vyplácané PKIPCP), C-480/19, EU:C:2021:334, bod 30 a citovaná judikatúra].

29 V dôsledku toho treba v prvom rade preskúmať, či existuje objektívny rozdiel medzi príjmom dividend spojených s kótovanými akciami na portugalskom trhu s cennými papiermi na jednej strane a príjmom dividend spojených s kótovanými akciami na zahraničných trhoch s cennými papiermi na druhej strane.

30 Z ustálenej judikatúry vyplýva, že porovnanie cezhraničnej situácie so situáciou vnútri dotknutého členského štátu sa musí preskúmať z hľadiska cieľa sledovaného dotknutou vnútroštátnou právnou úpravou (rozsudok z 30. apríla 2020, *Société Générale*, C-565/18, EU:C:2020:318, bod 26 a citovaná judikatúra).

31 V tejto súvislosti portugalská vláda poukazuje na odlišnú situáciu, v ktorej sa v tom čase nachádzal portugalský trh s cennými papiermi v porovnaní s trhmi s cennými papiermi iných členských štátov, ako aj na okolnosť, že daňovníci si namiesto odpočítania dividend z príjmu mohli od vybranej dane odpočítať daň zaplatenú v zahraničí z týchto dividend.

32 Tieto tvrdenia nemôžu mať úspech.

33 V prvom rade daňovník, ktorý investuje do akcií kótovaných na portugalskom trhu s cennými papiermi, a daňovník, ktorý uskutočňuje investície do akcií kótovaných na zahraničných trhoch s cennými papiermi, investuje svoj kapitál do kótovaných spoločností na účely dosiahnutia zisku.

34 V oboch prípadoch sú tieto zisky zdanené v Portugalsku. Pokiaľ sa portugalská vláda odvoláva na možnosť daňovníkov, ktorí investovali svoj kapitál do kótovaných akcií na zahraničných trhoch s cennými papiermi, odpočítať si od dane vybranej v Portugalsku daň zaplatenú v zahraničí v súvislosti s týmito dividendami, je dôležité pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry, pokiaľ ide o daňové pravidlo, ktorého cieľom je zabrániť alebo zmierniť dvojité ekonomické zdanenie rozdelených ziskov, situácia daňovníka, ktorý dostáva dividendy pochádzajúce z iného členského štátu, je porovnateľná so situáciou daňovníka, ktorý dostáva dividendy domáceho pôvodu, keďže v oboch prípadoch sú dosiahnuté zisky v zásade zdaniteľné v reazoch (pozri v tomto zmysle rozsudok z 24. novembra 2016, *SECIL*, C-464/14, EU:C:2016:896, bod 55 a citovanú judikatúru). Preto možnosť daňovníkov, ktorí investovali svoj kapitál do akcií kótovaných na zahraničných trhoch s cennými papiermi, odpočítať od dane vybranej v Portugalsku daň zaplatenú v zahraničí z dôvodu týchto dividend, aj keby bola preukázaná, nemôže stavať týchto daňovníkov do situácie odlišnej od situácie daňovníkov, ktorí investovali svoj kapitál do kótovaných akcií na portugalskom trhu s cennými papiermi.

35 Napokon tak z rozhodnutia vnútroštátneho súdu, ako aj z písomných pripomienok portugalskej vlády vyplýva, že daňová úľava priznaná daňovníkom, ktorí investovali svoj kapitál do akcií kótovaných na portugalskom trhu s cennými papiermi, mala za cieľ dynamizovať a rozvíjať portugalský trh s cennými papiermi.

36 Vzhľadom na to, že takýto cieľ je, ako vyplýva z úvah uvedených v bodoch 22 a 23 tohto rozsudku, nevyhnutne a úzko spojený s podporou domácich investícií, pripustiť, že investícia do kótovaných akcií na portugalskom trhu s cennými papiermi stavia daňovníkov do situácie odlišnej od situácie daňovníkov, ktorí investovali do kótovaných akcií na zahraničných trhoch s cennými papiermi, zatiaľ čo článok 63 ods. 1 ZFEÚ zakazuje práve obmedzenia cezhraničného pohybu kapitálu, by toto ustanovenie zbavilo jeho obsahu [pozri analogicky rozsudok z 26. februára 2019, *X (Sprostredkovateľské spoločnosti so sídlom v tretích krajinách)*, C-135/17, EU:C:2019:136, bod 68].

37 Pokiaľ ide v druhom rade o odôvodnenie obmedzenia naliehavým dôvodom všeobecného záujmu, portugalská vláda na jednej strane tvrdí, že daňová prax, o ktorú ide vo veci samej,

predstavuje výkon vlastných daňových právomocí Portugalskej republiky a je založená na symetrii medzi právom zdanenia dividendy a právom povoliť ich nezdanenie.

38 V tejto súvislosti treba uviesť, že hoci každému členskému štátu prináleží, aby zorganizoval svoj systém zdaňovania rozdeľovaných ziskov a v tomto rámci vymedzil základ dane, ktorý sa uplatňuje na akcionára, ktorý je príjemcom dividend, z ustálenej judikatúry vyplýva, že členské štáty musia pri výkone svojej daňovej autonómie dodržiavať požiadavky vyplývajúce z práva Únie, najmä požiadavky stanovené ustanoveniami Zmluvy o FEÚ týkajúcimi sa voľného pohybu kapitálu, čo si vyžaduje nediskriminačné chápanie systému zdaňovania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. januára 2020, Köln-Aktienfonds Deka, C-156/17, EU:C:2020:51, body 42 a 45, ako aj citovanú judikatúru).

39 V rozsahu, v akom portugalská vláda na druhej strane odkazuje na podporu trhu s cennými papiermi, z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že cieľ, ktorý je súčasťou hospodárskej povahy nemôže odôvodniť obmedzenie základnej slobody zaručenej Zmluvou o FEÚ (rozsudok z 25. februára 2021, Novo Banco, C-712/19, EU:C:2021:137, bod 40 a citovaná judikatúra).

40 Okrem toho aj za predpokladu, že by sa takýto cieľ považoval za prípustný, nebola predložená žiadna skutočnosť, ktorá by naznačovala, že tento cieľ by nebol dosiahnutý, keby sa daňová úprava stanovená vnútroštátnou právnou úpravou, o ktorú ide vo veci samej, uplatnila aj na dividendy spojené s kótovanými akciami na zahraničných trhoch s cennými papiermi, a by bolo teda nevyhnutné vylúčiť tieto dividendy z tejto daňovej úpravy.

41 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že články 63 a 65 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia daňovej praxi členského štátu, podľa ktorej sa na účely určenia základu dane z príjmu daňovníka dividendy spojené s kótovanými akciami na trhu s cennými papiermi tohto členského štátu zohľadujú len vo výške 50 % ich sumy, zatiaľ čo dividendy spojené s kótovanými akciami na trhu s cennými papiermi ostatných členských štátov sa zohľadujú v celej výške.

O trovách

42 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (siedma komora) rozhodol takto:

Články 63 a 65 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia daňovej praxi členského štátu, podľa ktorej sa na účely určenia základu dane z príjmu daňovníka dividendy spojené s kótovanými akciami na trhu s cennými papiermi tohto členského štátu zohľadujú len vo výške 50 % ich sumy, zatiaľ čo dividendy spojené s kótovanými akciami na trhu s cennými papiermi ostatných členských štátov sa zohľadujú v celej výške.

Podpisy

* Jazyk konania: portugalský.